

D

Motionssvar Stadgar

Vänsterpartiets 46:e kongress

Örebro 17-19 april 2026

Svar på D 1 och D 2

Motionerna föreslår olika ändringar i § 5: motion D 1 föreslår att det ska förtydligas att det är aktuell partiföreningsstyrelse eller distriktsstyrelse som kan neka medlemskap, motion D 2 föreslår att nekande av medlemskap från distriktsstyrelsens eller partistyrelsens sida ska ske i samråd med partiföreningens styrelse.

Partistyrelsens förslag till kongressen om att ge samtliga nivåer i partiorganisationen möjlighet att neka medlemskap bygger på att det på andra nivåer än partiföreningens kan finnas kunskap om enskilda personer som föranleder ett nekande av medlemskap. Ett nekande måste ske inom en begränsad tidsperiod, innan en förstamedlemsavgift är betald, och i andra hand behöver ett återkallande av medlemskap enligt samma stadga ske inom 90 dagar. Tillgång till information om nya medlemskap har partikansliet, distriktsfunktionärer i den nya medlemmens distrikt och partiföreningsfunktionärer i den nya medlemmens partiförening.

Partistyrelsen framhåller att det är viktigt att de olika nivåerna i organisationen kommunicerar med varandra, och att detta ändå kan ske i olika former utan att formaliseras i stadgarna på ett sådant sätt att det riskerar att fördröja en åtgärd som behöver ske inom en mycket begränsad tidsram. Varje nivå i organisationen behöver ha möjlighet att handla snabbt utifrån den kunskap som finns.

Att en del av organisationen som inte har tillgång till data om nya medlemmar på en viss ort eller i ett visst distrikt skulle neka ett medlemskap på en annan ort än sin egen är ett hypotetiskt antagande som svårligen har grund i Vänsterpartiets administrativa verklighet. Om det ändå skulle ske, skulle det behöva ta vägen via partikansliet och partistyrelsen skulle ges möjlighet att intervensera med en stadgetolkning i enlighet med stadgans intention.

Partistyrelsen föreslår

att motion D 1 och D 2 avslås

Svar på D 3 och D 4

Motionerna D 3 och D 4 uppmärksammar att det i partistyrelsens förslag till stadgeändringar saknas nödvändiga följdändringar i stadgarnas §§ 6 och 7. Motion D 3 föreslår en förändrad formulering av § 6 för att återspegla den föreslagna förändringen av § 5, och motion D 4 föreslår en ändrad formulering av § 7 med samma hänvisning.

Partistyrelsen håller med om att det saknas följdändringar i dessa paragrafer, och föreslår därför att motion D 4 om § 7 bifalls av kongressen. Den föreslagna formuleringen i motion D 3 saknar dock rapportering i båda riktningar, vilket partistyrelsen anser ska eftersträvas. Partistyrelsen besvarar därför motion D 3 med ett nytt förslag på formulering av § 6.

Partistyrelsen föreslår

att stadgarnas § 6 formuleras enligt följande: ”Beslut att neka medlemskap ska med angivande av skäl snarast rapporteras till övriga berörda nivåer i organisationen.”

att motion D 3 därmed anses besvarad

att motion D 4 bifalls

Svar på D 5

Motionen föreslår att utslagsröst vid lika röstetal i stadgarnas § 14 ska tillfalla ordförande i aktuell partiinstans, i stället för nuvarande ordning att mötesordföranden har utslagsrösten.

Partistyrelsen kan förstå intentionen bakom motionen, men det finns svårigheter med den föreslagna ändringen. Den mest uppenbara, att aktuell partiinstans ordförande, exempelvis ordförande i partiförening, kanske inte är närvarande på det mötet som fattar beslut, skulle skapa nya svårigheter. Att mötesordförande har utslagsröst får anses vedertaget i föreningspraxis, av goda skäl.

Partistyrelsen föreslår

att motion D 5 avslås

Svar på D 6

Motion D 6 föreslår att det ska skrivas in i stadgan att den som har inestående partiskatteskulder inte ska vara valbar till nya uppdrag.

Partistyrelsen håller med om principen som anges i motionen, men tycker att detta är fel väg att gå.

Det bör påpekas att den beskrivning av betalningsviljan för partiskatt som görs i motionen inte stämmer. I nuläget ligger inbetalningsgraden till partiet centralt på 100 procent och har så gjort en längre tid. De problem som har uppmärksammats har i stort sett uteslutande haft att göra med pågående konflikter och avhopp. Det är inte så konstigt att sådana saker får stor uppmärksamhet, men det är inte en korrekt beskrivning av verkligheten.

I Vänsterpartiet ska man betala sin partiskatt. Inför sättande av listor osv ska valberedningen informeras om ev tidigare ovillighet att betala.

Partistyrelsen vill dock inte i stadgan inskränka vare sig valberedningens förslagsrätt eller medlemmarnas rätt att fritt utse sina företrädare. Att partiskatten rimligen påverkar de val som görs är både rätt och riktigt, men det bör inte stadgeregleras.

Partistyrelsen föreslår

att motion D 6 avslås

Svar på D 7 och D 8

Motionerna föreslår var för sig nya kvoteringsstadgar som komplement till dagens § 21 om kvinnors representation. Motion D 7 föreslår en ny § 21 b om representation av personer med utländsk bakgrund, och D 8 föreslår en ny paragraf efter § 21 om representation av arbetare med minst 50 % i alla organ.

Vänsterpartiet anser att det är självklart att alla ska ha samma möjligheter att representera partiet. De förtryck en person möter i livet ska inte vara ett hinder för att engagera sig i Vänsterpartiet. Det är viktigt att ta vara på alla kompetenser bland våra medlemmar. Att minska de trösklar som vissa av partiets medlemmar möter när de vill bli mer aktiva är ett viktigt arbete för partiet på alla nivåer, men också i alla andra delar av samhället.

Partistyrelsen håller i huvudsak med motionernas idéer om att Vänsterpartiet ska representeras av människor med många olika bakgrunder och egenskaper. Det strategidokument som antogs av kongressen 2020 slår bland annat fast att partiet inte ska släppa sina krav på jämställd representation internt eller parlamentariskt, att vi behöver stärka fler i att kunna representera Vänsterpartiet i alla tänkbara politiska frågor, och att vi behöver synliggöra fler kamrater som rasifieras eller som har arbetarbakgrund.

Vad som är den bästa strategin för att komma framåt i det arbetet kan skilja sig beroende på problembild. I fråga om ökad representation av företrädare med arbetarbakgrund arbetar partiet främst med facklig-politisk organisering, där det centrala fackliga nätverket har en viktig roll, liksom utvecklandet av branschföreningar. Vad gäller dem som rasifieras är bland annat synlighet en viktig strategi. Både vad gäller rasifiering och arbetarbakgrund, liksom funktionalitet, sexualitet och könsidentitet, finns tydliga riktlinjer för valberedningar sedan flera år att arbeta aktivt med diversifiering.

Stadgarna utgör grunden för hur vi arbetar inom Vänsterpartiet. Stadgarna är inte tänkta att återspegla vår politik – till detta har vi program och aktuella förslag. Stadgarna behöver vara lättolkade och enkla att följa för varje del av organisationen, centralt såväl som i ett stort distrikt eller en liten partiförening. Kvotering är en form av undantag i stadgarna som utmanar medlemsmötets suveränitet i valfrågor, där den senare principen ändå ytterst har företräde. Att införa fler kvoteringsgrunder i stadgarna kommer försvåra arbetet på många håll i organisationen, och det är långt ifrån säkert att det får det resultat man önskar eller föreställer sig. För en vanlig partiförening kan förutsättningarna skilja sig väsentligt, beroende på den demografiska sammansättningen på orten där man verkar, och det är därför ett rimligt förhållningssätt att anpassa sin organisation efter hur den egna ortens befolkning ser ut.

Motion D 7 föreslår inte en bestämd kvot för personer med utländsk bakgrund. Det innebär att stadgan i sig inte skulle få en praktisk tillämpning, utan den formulering som föreslås passar bättre i andra organisatoriska dokument som vi som parti lutar oss mot när vi utvecklar vår organisation. Det finns också motsvarande formuleringar i exempelvis strategidokumentet från 2020 och i handledning för valberedningar, bland annat.

Motion D 8 föreslår att arbetare, definierade som ”de med arbetaryrken samt lägre tjänstemän”, ska inkvoterats med 50 %. Även om partistyrelsen håller med om att vi

behöver fler företrädare med bakgrund i framförallt LO-yrken, så kommer det i praktiken bli mycket svårt för stora delar av partiorganisationen att efterleva en sådan stadga, helt enkelt för att medlemsunderlaget ser väldigt olika ut. För att få in fler valda med arbetarbakgrund behöver varje partiförening först och främst arbeta med att intressera och sedan värva sådana personer. När en partiförening väl ökat sin medlemskara inom en viss demografisk grupp, blir det betydligt enklare för en valberedning att föreslå sådana företrädare och för medlemmarna att välja dem.

Partistyrelsen föreslår

att motion D 7 och D 8 avslås

Svar på D 9 och D 10

Motionerna föreslår olika tillägg till stadgarnas § 22 som behandlar personval. D 9 vill se ett tillägg som förklarar praxis vid personval då röster avståtts, och D 10 vill att en hänvisning till kongressombudsval läggs till.

Avståenderöster brukar enligt praxis inte räknas till de avgivna godkända rösterna. Har någon röstat på en kandidat som inte fick tillräckligt många röster för att vara med i omvalet så är det en person som ändå brytt sig om vilka hen vill rösta på och kan tänkas vilja ändra sin röst till näst bästa alternativet, alltså någon i det förestående omvalet. Den som avstod redan i första valet har uppenbarligen ingen åsikt i frågan och det finns ingen anledning att anta att hen har preferenser för ett bättre eller sämre alternativ av de som ställer upp i omvalet. Alltså ska avståenderöster ej anses giltiga. Eftersom detta redan är praxis saknas behov av att förtydliga det i stadgarna.

Den hänvisning till stadgar om särskilda regler för personval vid kongressombudsval som efterfrågas i motion D 10 gäller det undantag som beskrivs i § 98 b, som tillämpas vid poströstning och i vissa fall vid digitala omröstningar. Stadgan finns i anslutning till övriga stadgar som gäller just kongressombudsval, och det är rimligt att den som hanterar ett kongressombudsval ändå läser dessa stadgar minst lika ingående som § 22, samt även partistyrelsens valordning för kongressombud, som innehåller mer detaljerade regler. En hänvisning i § 22, som exempelvis oftare läses vid partiföreningars årsmöten, riskerar att förvirra mer än den klargör.

Partistyrelsen föreslår

att motion D 9 och D 10 avslås

Svar på D 11 och D 12

Motionerna föreslår olika ändringar och tillägg till stadga som rör ordinaries och suppleanters tjänstgöring på kongress och distriktsårskonferens. D 11 föreslår en formuleringsändring av § 24 som skulle tydliggöra att de undantag som beskrivs gäller

ombuds suppleanter, inte alla organs suppleanter. D 12 föreslår tillägg av en ny paragraf efter § 24, som ändrar regleringen av ordinaries rätt att återinträda i tjänstgöring.

Partistyrelsen delar uppfattningen att formuleringen av undantaget i § 24 kan upplevas otydligt. Det finns visserligen en praxis i bruket av paragrafen, men ett förtydligande är ändå att föredra. Därför föreslår partistyrelsen att motion D 11 bifalls.

Den nuvarande ordningen för ordinaries och ersättares tjänstgöring på kongress och distriktsårskonferens ser partistyrelsen däremot som nödvändig att bibehålla av praktiska skäl. De motiv som anges för tillägget av en ny stadga är visserligen nödvändiga för partiorganisationen att fundera över, men den föreslagna stadgan ser vi inte som en lösning på detta.

Partistyrelsen föreslår

att motion D 11 bifalls

att motion D 12 avslås

Svar på D 13

Motionen föreslår en utredning av §§ 25 och 25b, för att tydliggöra vilka typer av föreningar som är att anse som geografiska och inte.

Det finns idag en tydlig administrativ praxis runt de olika föreningstyperna. Geografiska partiföreningar är de som omfattar hel kommun, eller kommundelsföreningar, ibland kallade stadsdelsföreningar, vars gränser ibland kan ändras men som i huvudsak är en uppdelning av en geografisk yta och organiserar medlemmar efter bostadsort eller postnummer. Branschföreningarna har kommit att enligt praxis omfatta de föreningar som organiserar medlemmar i samma fackförbund, på samma arbetsplats, i gemensamt yrke eller gemensam arbetsgivare, på samma lärosäte eller som studerar inom ett distrikts gränser. Det finns alltså i huvudsak två typer av partiföreningar som alla uppräknade varianter i § 25 kan placeras inom.

Utifrån denna ordning är det idag möjligt att vara medlem i två föreningar samtidigt. Dels den geografiska, där man har sitt medlemskap utifrån bostadsadress, och dels en av föreningsvarianterna som organiserar utifrån arbete eller studier.

Partistyrelsen anser därmed att det saknas behov av ytterligare utredning.

Partistyrelsen föreslår

att motion D 13 avslås

Svar på D 14

Motionen föreslår att § 26 utökas med möjligheten att överklaga bildandet av ny partiförening, utöver den möjlighet som idag finns att överklaga distriktsstyrelsens beslut att inte godkänna ny partiförening.

Hur partiföreningar organiseras inom ett distrikt är, när det inte handlar om partiföreningar som sammanfaller med kommungränser, ofta en praktisk organisatorisk fråga som avgörs bäst på distriktsnivån. Det handlar antingen om att bilda partiförening i en kommun där förening saknas, att skapa eller förändra gränsdragning för kommundelsföreningar, eller att godkänna bildandet av nya branschföreningar. Alla distriktets partiföreningar är del av en organisatorisk helhet, och distriktet ska kunna avsätta resurser för att stödja dessa på lämpligt sätt. När det gäller helt nya föreningar bygger organiseringen på att den nya föreningens medlemmar kan utföra tillräckligt arbete för att bära en föreningsverksamhet. Bedömningen av detta görs också bäst av partidistriktet.

I de fall ett partidistrikt beslutar att inte godkänna en ny partiförening kan det finnas skäl för överklagan för att ge partistyrelsen möjlighet att bedöma om en partiförening kan vara viktig av strategiska och organisatoriska skäl trots att distriktsstyrelsen gjort en annan bedömning. Motionen vill att partistyrelsen också ska kunna göra motsatt bedömning, alltså att en förening som ett distrikt godkänt för nybildning ska tvingas upphöra igen. Detta ser partistyrelsen som mindre önskvärt, eftersom den rimliga tanken är att uppmuntra all organisering som är till nytta för partiorganisationen. Motionens intention är att skapa en logik som går åt båda håll, men tar inte hänsyn till att Vänsterpartiet är en rörelse som vill organisera människor och uppmuntra aktivitet i alla former som kan flytta fram Vänsterpartiets positioner.

Skulle en nybildad förening av något skäl vara direkt olämplig, vilket är hypotetiskt snarare än förekommande, så kan detta hanteras i särskild ordning utan att behöva stadgeregleras.

Partistyrelsen föreslår

att motion D 14 avslås

Svar på D 15 och D 16

Motionerna D 15 och D 16 föreslår att den nu gällande § 33 ska behållas som den är, i stället för partistyrelsens förslag om ändring som möjliggör tvååriga mandatperioder.

Partistyrelsens förslag om att möjliggöra tvååriga mandatperioder även för partiföreningsnivån är en mycket efterfrågad stadgeändring i organisationen, bland annat genom flertalet motioner i frågan till kongressen 2024. I samband med den utredning som lett fram till partistyrelsens förslag till kongressen 2026 har det funnits flera förslag på hur en tvåårig mandatperiod för partiföreningsstyrelser ska utformas, där de nämnda kongressmotionerna utgjort flera olika varianter. Partistyrelsens organisations- och

stadgegrupp har ingående utvärderat de olika möjligheter till utformning, och partistyrelsen har därefter landat i det förslag som nu ålagts kongressen att ta ställning till.

Bland de överväganden som gjorts återfinns exempelvis graden av flexibilitet, där slutsatsen är att partiföreningarna liksom partidistriktet själva ska kunna välja hur lång mandatperioden ska vara. Liksom på distriktsnivån fattas beslutet om mandatperiod av den högst beslutande instansen, i partiföreningens fall årsmötet. Motionerna D 15 och D 16 argumenterar för att en förlängd mandatperiod riskerar att leda till toppstyrning och ökat avstånd mellan medlemmar och styrelse om medlemmarna inte får välja sina företrädare varje år, men bortser från att det är just medlemmarna som fattat beslutet om mandatperiodens längd. De partiföreningar som önskar fortsätta med ettåriga mandatperioder har fullt stadgestöd för att göra det, samtidigt som de föreningar som länge önskat möjligheten till längre mandatperiod får möjligheten till det.

Motion D 16 nämner också en risk för minskad stabilitet i verksamheten vid tvååriga mandatperioder. Denna risk finns också under ettåriga perioder, och behöver aktivt arbetas med av varje vald styrelse. Den partiförening som har stora utmaningar med att hålla i gång verksamhet under en längre tid får med det föreliggande förslaget fortfarande möjligheten att hålla sig till ettåriga mandatperioder, om man bedömer att det är en faktor som kan minska risken för stagnation i verksamheten.

Partistyrelsen föreslår

att motion D 15 och D 16 avslås

Svar på D 17 och D 18

Motion D 17 föreslår att man genomgående i stadgarna, i §§ 33, 41, 53, 72 samt 111, använder ordet "verksamhetsperiod" i stället för "mandatperiod" där mandatperiod åsyftar verksamheten, och genomgående använder "mandattid" i stället för "mandatperiod" när mandatperiod syftar på ett valt uppdrags tidslängd. Motion D 18 föreslår att det till §33 ska läggas till att beslut om när nästa årsmöte ska ske som komplement till mandatperiodens längd.

Motion D 17 argumenterar för att vi bör vara konsekventa med vilka ord vi använder för att benämna olika företeelser i stadgarna, och att vi också bör undvika begrepp som inte helt entydigt syftar på en enda sak. Partistyrelsen anser dock att det är tydligt vad som avses, eftersom "mandatperiod" och "mandattid" är helt synonyma, och "mandatperiod" inte är reserverat för parlamentariska sammanhang. I de fall där mandatperioden sammanfaller med verksamhetsperioden skulle man visserligen kunna skriva "verksamhetsperiod" i stället, men i Vänsterpartiet utgörs verksamhetsperioden av samma tidsspänn som mandatperioden, och även om det kan finnas semantiska betydelskillnader så innebär det ingen skillnad i praktiken för vår organisation.

Motion D 18 föreslår att § 33 också ska ha en skrivning om att årsmötet ska fatta beslut om när nästa årsmöte ska genomföras. Partistyrelsen har valt att formulera förslaget till ändrad § 33 på nu föreliggande sätt därför att ett viktigt syfte med ändringen är att minska det

administrativa arbete som ett årsmöte innebär. I många föreningar upplevs att tiden mellan årsmöten är för kort för att kunna skapa relevant verksamhet för medlemmarna på, och en stor del av verksamhetsåret upptas av förberedelser och efterarbete i anslutning till årsmötet. Därför ska partistyrelsens förslag också förstås som att mandatperiodens längd är densamma som tiden mellan årsmöten, och inget ytterligare förtydligande om detta behövs.

Partistyrelsen föreslår

att motion D 17 och D 18 avslås

Svar på D 19 och D 20

Motionerna har olika förslag gällande de stadgereglerade könsseparatistiska förträffar som bör eller ska ske i anslutning till årsmöte, årskonferens och kongress, §§ 33b, 53b samt 79b. Motion D 19 vill att stadgarna stryks helt och att partistyrelsen får i uppdrag att utveckla nya och könsblandade förträffsformer, medan motion D 20 anser att § 33b:s ”bör” är ett för svagt krav jämfört med ”ska” i §§ 53b och 79b.

Stadgarna om könsseparatistiska förträffar infördes av kongressen 2020, och även om det är en reglering på mer detaljerad nivå än vi normalt har i våra stadgar, så är de en del av samma internfeministiska arbete som också föranleder att vi har § 21 om kvinnors representation, och partistyrelsen finner inget skäl att stryka dessa stadgar nu. Förträffarna har varit del av de internfeministiska rekommendationerna och riktlinjerna sedan 2012, när partiet bildade dåvarande Kvinnonätverket – numera Kvinnors organisering – och partistyrelsen framhåller att de fortfarande är en viktig del av den internfeministiska strategin. Formerna för könsseparatistisk verksamhet och annat aktivt arbete med att förstå könsmaktsordningens mekanismer och verkningar kan och bör ständigt utvecklas för att uppfylla de behov som finns i organisationen i nuet, men det kan göras på fler sätt än genom att ändra just förträffarna inför de stora beslutande mötena.

När dessa stadgar utformades bedömdes att det fanns behov av att genom stadgereglering påminna om hur viktiga könsseparatistiska förträffar inför stora beslutande möten är, men man bedömde också att förutsättningarna kan variera kraftigt mellan framför allt partiföreningar. Partidistrikt och partiet centralt har resurser att möta en skärpning av kravet på könsseparatistisk verksamhet, medan partiföreningar har så vitt olika villkor att ett hårt ska-krav skulle försvåra verksamheten väsentligt för främst mycket små partiföreningar. För en större partiförening är det rimligt att tolka ”bör” som att man genomför träffar, har man resurser till det behöver man satsa på könsseparatism. För en förening som kanske bara har tiotalet medlemmar är ”bör” i stället en möjlig lättnad som besparar de ibland mycket knappa resurser som finns till hands, men uppmaningen finns fortfarande kvar och det är självklart positivt om så många partiföreningar som möjligt kan genomföra könsseparatistiska förträffar oavsett medlemsantal, ekonomi, tillgång till lokaler med mera.

Partistyrelsen föreslår

att motion D 19 och D 20 avslås

Svar på D 21, D 25 och D 35

Motionerna D 21, D 25 och D 35 föreslår att man på årsmöten på våra tre nivåer, partiföreningarnas årsmöten, distriktens årskonferenser och kongresser, ska likt att vi har könseparatistiska möten, även håller separatistiska träffar utifrån rasifiering, i anslutning till dessa möten.

Motionerna tar upp intressanta och viktiga frågeställningar, men partistyrelsen anser inte att stadgarna är rätt plats för att hantera detta. Stadgar ska i huvudsak vara våra överenskomna spelregler för hur vi tar beslut och i mindre utsträckning stadga resultatet av besluten. Det finns undantag från den principen. Den ena typen av undantag är t.ex. § 28 där man nämner olika förutsättningar som grund för hur man ska vinna förtroende och stöd för vår verksamhet. T.ex. på grundval av partiprogram. Det är för att vara tydlig med att vi inte ska vinna förtroende och stöd genom vilka politiska förslag som helst utan att det är utifrån den politik vi har kommit överens om. Den andra typen av undantag är t.ex. § 21 som stadgar begränsningar i resultatet av val. Dock står en sådan stadgeregler i konflikt med regeln att ett möte är suverän att fatta beslut den vill och det är därför man också har en ventil i den regeln, att när beslut inte blir så ska man föra skälen till protokollet. Även de stadgeregler som motionerna hänvisar till som de vill komplettera med är sådana undantag från huvudregeln att vi ska i huvudsak stadga spelregler och inte resultat av beslut eller hur man väljer att bedriva verksamhet.

En annan sak som skiljer stadgar från policydokument, verksamhets- och strategiplaner eller handledningar är att stadgarna ska kunna gå att tolka absolut, de andra dokumenten har utrymme för resonemang och uttrycker också mycket mera dagsaktuella politiska och organisatoriska vägval. Stadgarna ska också hålla över tid eftersom det är en tidskrävande process att ändra i. Det kan tänkas att det kommer nya metoder som är effektivare för att uppnå det som är mål med ett förslag till metod. Det som är stadgat utgör heller inget hinder för att utforma verksamhet på de olika nivåerna som man skulle önska, utan tvärtom är skrivet som att man har ett ansvar för att utforma efter de behov och möjligheter man har på respektive nivå.

Partistyrelsen anser därför att det vore olyckligt att stadgefästa fler undantag från huvudregeln, att vi har stadgarna som spelregler och inte för att detaljstyra exakt hur all verksamhet ska bedrivas och vilka resultat som ska uppnås. Vi ser också att när vi redan har en stadgad aktivitet, könseparatistiska möten, så uppstår praktiska frågor som hur vi ska organisera två skilda typer av separatistiska möten.

Frågorna som motionerna väcker kan mycket väl hanteras i handledningar, utbildningsinsatser och liknande. Exakt hur den typen av aktiviteter genomförs kan anpassas utifrån lokala förhållanden och kräver inte några stadgebeslut för att genomföras.

Partistyrelsen föreslår

att avslå motionerna D 21, D 25 och D 35

Svar på D 22 och D 23

Motion D 22 föreslår att § 35 ska utökas med ett tillägg som tydliggör hur fyllnadsval till partiföreningsstyrelse ska ske. Motion D 23 föreslår en ny stadgeparagraf i anslutning till stadgar om partiförenings årsmöte, som förtydligar att den som ingår i styrelse inte samtidigt kan ingå i valberedning eller vara revisor i partiföreningen.

Partistyrelsen delar motionernas uppfattning om att det ska vara enkelt att göra rätt, men tror inte att stadgeregleringar är rätt svar i de fall som motionerna tar upp. Att fyllnadsval behöver ske på ett extra årsmöte är som motion D 22 också argumenterar för en konsekvens av skrivningen i § 37 om partiförenings årsmöte. Att man inte samtidigt ska ingå i organ som på olika sätt granskar varandra är normal föreningspraxis.

Det finns många goda skäl att bilda sig organisatoriskt, och problemen som motionerna beskriver är bara ett par av dem. Styrelser rekommenderas att fördjupa sig i organisatoriska frågor såväl som politiska. En styrelseutbildning eller annan organisationskurs ger en grundförståelse i hur organisationen sköts, besvarar många frågor, och ger överlag föreningen fler verktyg för att göra rätt. Partiorganisationen som helhet vinner mycket på att partiföreningar och distrikt tar sig tid att utvecklas organisatoriskt, och det är inte möjligt att använda stadgeregleringar som genvägar runt detta.

Partistyrelsen föreslår

att motion D 22 och D 23 avslås

Svar på D 24, D 29, D 31, D 54 och D 55

Motionerna föreslår tillägg i §§ 39, 69, 70, 105 och 106 som förtydligar valberedningars grundläggande uppgifter: att ta emot nomineringar, tillfråga nominerade och lägga förslag till beslutande möte.

De svårigheter som beskrivs i motionerna förekommer i organisationen, och det finns också goda skäl för valberedningar att återkommande och regelbundet fördjupa sig i val av arbetsmetoder. En valberedning bör överväga olika metoders effekter på exempelvis nomineringsfrekvens och efterlevnaden av § 19 om att uppdrag betraktas som obesatta och kandidaters likvärdiga behandling.

Partistyrelsen delar motionernas uppfattning att valberedningars arbete är mycket viktigt, och som motionerna också nämner, inte ska detaljregleras i stadgarna. Även de få detaljer som föreslås i motionerna är bättre att förmedla på annat sätt än genom stadgereglering. Som motionerna också nämner bör valberedningsarbete uppvärderas och utvecklas, och

det ligger utanför stadgeområdet. Partikansliet har nyligen sett över kursmaterial och rekommendationer, samt tagit fram ytterligare hjälpmedel för valberedningar på alla nivåer. Dessa dokument bör, jämte andra organisationsdokument, användas för att fortbilda och utveckla valberedningar lokalt i föreningar såväl som på distrikts- och central nivå, innan tvingande stadgeskrivningar prövas som metod för kvalitativ förbättring.

Partistyrelsen föreslår

att motion D 24, D 29, D 31, D 54 och D 55 avslås

Svar på D 26, D 33, D 34, D 36, D 37, D 38, D 39, D 40, D 41, D 42, D 43, D 44, D 45, D 46, D 47 och D 48

I detta motionssvar besvaras en lång rad olika motioner som har att göra med partikongressen så som kongressperiodens längd, motionsrätten, kongressdebatt, tidsgränser och val av kongressombud.

Motion D 34 föreslår att kongresser ska hållas vart fjärde år istället för dagens vartannat år. Partistyrelsen kan ha viss sympati med det som anges gällande kostnader i tid och resurser att hålla kongress vartannat år och de fördelar om kontinuitet och stabilitet som kongress vart fjärde år skulle ge. Samhälleliga och politiska förändringar sker dock snabbt och att då ha kongress endast vart fjärde år skulle riskera att det tar lång tid för partiet att fatta beslut i viktiga frågor. Det skulle också kräva att väldigt många olika frågor behöver tas upp på varje kongress, med tvååriga kongressperioder finns större möjlighet att välja ut ett fokus för kongressen som t ex partiprogrammet eller ett särskilt politikområde. Partistyrelsen anser också att kongressen kan fylla ett behov av att samla partiet såväl rent fysiskt på själva kongressen som i de förberedelser och diskussioner som sker i partiföreningar och distrikt. Det finns ett värde i att ha kongress två gånger per riksdagsmandatperiod och genom att skifta över kongresserna till ojämna år minskar de praktiska problemen med att valförberedelser och kongressarbete krockar så som nu är fallet.

Motion D 36 föreslår att följande paragraf i stadgarna efter § 81: "Partistyrelsen ska innan kallelse till kongressen skickas ut utse en redaktionskommitté för en kongressbulletin. Denna ska ta emot debattinlägg från medlemmar och sätta ihop dem i ett dokument som skickas ut till alla medlemmar digitalt. Det ska komma ut digitalt minst fyra nummer: två innan motionstiden tar slut, och två efteråt. Redaktionskommittén har rätt att avvisa inlägg som är okamratliga i form av till exempel personpåhopp. Max längden ska vara 10000 tecken, minimum 3000 tecken."

Digitala debattforum har föreslagits på en rad kongresser – och har varje gång de kommit upp avslagits av majoriteter på Vänsterpartiets kongresser. Huvudskälet är att de sedan Vänsterpartiets första försök med digital interndebatt, forumet V-direkt (under 90-talet) inte visat sig fungera så som avsett – som ett fritt idéutbyte som förbättrar partiets interna demokrati, utan leder till en könsmässigt ojämn, till stora delar icke-konstruktiv och negativ debatt, som de flesta medlemmarna inte deltar i utan håller sig aktivt ifrån.

Motionen föreslår en variant där ett dokument sätts ihop av en redaktionskommitté och skriver att den ska ha rätt att avvisa inlägg som är "okamratliga i form av till exempel personpånopp". Gott så, men exakt var en sådan gräns går kommer i sin tur ge upphov till en debatt och kommer ändå inte åt grundproblemet kring vilken slagsida som skriftlig intern debatt tenderar att ha gällande ton och vilka som deltar i den. Försök har gjorts med modererad debattsida på hemsidan i mer modern tid än exemplet V-direkt, men utifrån det jobb som krävdes och hur lite intresse det var att läsa debattinläggen, var det inte en väl användning av partiets resurser.

Partistyrelsen arbetar aktivt för en livfull interndebytt genom att skapa arenor för samtal och diskussion. Några exempel är Vänsterdagarna, regionala förträffar inför kongressen, distriktsträffar för representanter från partidistriktet med mera. Ledamöterna i partistyrelsen reser även runt för att besöka partiföreningar och distrikt för att hålla debatten mellan medlemmar och partiledning vid liv. Partistyrelsen anser inte att en väldigt detaljerad paragraf om exakt hur debatten inför kongressen ska genomföras passar i stadgarna.

Motionerna D 37, D 38, D 39, D 40 föreslår att den enskilda motionsrätten behålls på samma sätt som idag.

Motionerna D 41, D 42, D 43, D 44 och D 45 har olika varianter på hur enskilda motioner ska hanteras i fortsättningen.

Partistyrelsen vill inte förbjuda enskilda motioner, men vill att alla motioner ska passera en partiförening eller distriktsstyrelsen. Detta för att förbättra interndemokratien och få bättre kvalitet på inskickade motioner. Motioner som i förväg diskuteras med andra blir mer genomarbetade och har ett bättre fokus på det som är kongressens kärnfrågor. Som exempel på detta kan man se att den motionskategori som har högst andel enskilda motioner är det som kallas allmänpolitik som inte är kopplad till det som är denna kongress huvudfrågor; valplattform och stadgar. Samma mönster förekom inför den förra kongressen med att andelen enskilda motioner var högre bland de allmänpolitiska motionerna än bland motionerna på partiprogrammet som var den kongressens huvudfokus.

Vissa enskilda motioner hade också lätt kunnat stoppas innan de skickades in eftersom de är helt onödiga som till exempel D 33 om att behålla paragraf 78 i stadgarna. Motionen föreslår att § 78 i de nuvarande gällande stadgarna behålls.

Partistyrelsen har föreslagit att § 78 upphävs och detta eftersom begreppen "programkongress" och "valårskongress" inte längre är användbara utifrån föreslagna förändringar av andra paragrafer gällande kongresser. Det verkar dock inte vara den delen av § 78 som motionären är orolig över att förlora, utan följande formulering: "Partikongressen är partiets högsta instans".

Partistyrelsen föreslår inga som helst ändringar gällande den grundprincipen, texten är bara flyttad och återfinns i § 79 i partistyrelsens förslag till nya stadgar.

För att praktiskt hantera nyordningen med att enskilda motioner måste lämnas in via partiförening eller distriktsstyrelse föreslås vissa ändringar i de tidsgränser som nu finns

gällande kongressen. Motion D 26 föreslår att partistyrelsens förslag ska gå ut med kallelsen senast 6 månader före kongressens genomförande och partistyrelsen är positiv till den delen av motionen, men föreslår en lite annan text och vilka paragrafer som ska ändras. Även om kopplingen till kongressens kallelse känns rimlig och att det säkert är så det kommer att fungera i de flesta fall, kan det ibland vara så att partistyrelsen vill kunna skicka en kongresskallelse långt tidigare än sex månader före dess genomförande och sedan återkomma med sina förslag vid sexmånadersgränsen. Inte minst har distrikt och partiföreningar i sin planering nytta av att få en kongresskallelse så tidigt som möjligt även om inte partistyrelsens alla förslag är klara att skickas ut.

Med handlingarna ute sex månader i förväg föreslår partistyrelsen att det sätts en första gräns för enskilda medlemmar att skicka in sina motioner till sin partiförening eller distriktsstyrelse senast fyra månader före kongressens genomförande. Tidsgränsen för partiföreningarna och distrikten att skicka vidare motionerna till partikansliet föreslås att den är samma som idag, alltså tre månader före. Det betyder i praktiken att enskilda har två månader på sig att skicka in motioner sedan handlingarna skickats ut, alltså samma som i dag, medan partiföreningar och distrikt får en extra månad på sig som ska användas till hanteringen av inkomna enskilda motioner. Stadgarna kommer inte ange någon särskild metod för hur motionshanteringen rent praktiskt ska gå till, men partikansliet kommer efter valet få i uppdrag att se över vilka rutiner och tekniska hjälpmedel som ska användas för att underlätta motionsarbetet för partiföreningar och distrikt.

I motion D 26 föreslås även en ändring gällande kallelse till distriktsårskonferenser i § 54. Här borde kanske de som står bakom motionen delat upp den i två separata motioner, inte minst för att partistyrelsen då kunde ansett delen om § 79 för besvarad i och med de förändringar som partistyrelsen föreslår i § 80, § 82 och § 83. Eftersom partistyrelsen inte anser att förändringen gällande kallelse till distriktsårskonferens i § 54 behöver det föreslås avslag på hela motion D 26.

Motion D 46 föreslår att motioner till extra kongress ska stadgefästas till en månad innan kongressen genomförande.

Om det vid något tillfälle skulle finnas skäl att sammankalla en extra kongress, något som aldrig skett i Vänsterpartiets moderna historia, ser partistyrelsen att anledningen till att en extra kongress behövs kan vara på grund av många olika orsaker och omständigheter. Av den anledningen finner partistyrelsen att det finns ett behov av viss flexibilitet kring de praktiska detaljerna gällande en sådan kongress genomförande och att en fast motionstid för extra kongress ej bör skrivas in i stadgarna.

Motionerna D 47 och D 48 föreslår två olika varianter för val av kongressombud, "Schulzemetoden" i det ena fallet och "Single-transferable-vote-metoden" i det andra fallet.

Liknande motioner har varit uppe på ett flertal kongresser och har varje gång avslagits. Partistyrelsen finner att nuvarande system för kongressombudsval som innebär ett ganska stort mått av flexibilitet gällande val av metod fyller sitt syfte att möjliggöra för distrikt med olika förutsättningar att genomföra ombudsval på ett demokratiskt och praktiskt rimligt sätt. Begreppet "metod" avser i det här fallet möjligheten att förrätta valen på något av följande sätt:

- på medlemsmöte i partiföreningen
- på gemensamt medlemsmöte för partiföreningar i samma valkrets
- på distriktsexpedition
- genom poströstning
- genom digital omröstning

Den sistnämnda metoden, digital omröstning, är för övrigt något som tillkommit inför de senaste kongresserna tack vare att stadgarna är så pass flexibla på denna punkt. Utöver ovanstående kan distriktsstyrelsen välja att dela in distriktet i valkretsar, även det en del i att respektera att olika distrikt har olika förutsättningar.

Om man med "metod" däremot menar grundläggande demokratiska principer och valsystem, något som uttrycks i stadgarnas §§ 12-24 (Beslut och val) och §§ 91-99 (Kongressombud), är det dock tydligt att den typen av system som motionerna föreslår inte är tillåtna. Partistyrelsen ser inte att den typen av system som föreslås löser något som kan betraktas som ett problem i nuläget. De scenarion med olika stora fraktioner av medlemmar som tycker exakt likadant i olika politiska frågor existerar inte på det monolitiska sätt som motionerna målar upp i sina argumenterande brödtexter. Det finns helt enkelt inte den typen av enhetliga åsiktsblock inom medlemskåren utan varje enskild politisk fråga har skiftande majoriteter och minoriteter med olika sammansättning av medlemmar mellan olika frågor.

Båda motionerna vill införa väldigt specifika metoder för val av just kongressombud, metoder som inte har använts i Vänsterpartiet tidigare och inte heller har någon motsvarighet i andra demokratiska processer som används i Vänsterpartiet eller för den delen andra delar av organisationssverige.

Partistyrelsen anser att det är viktigt att interndemokratin vid ombudsvalen håller en hög nivå, att de är tydliga och lättfattliga för medlemmarna samtidigt som administrationen är så enkel som möjligt.

Partistyrelsen föreslår

att i § 80 ändra "...senast fem månader före kongressens genomförande" till "...senast sex månader före kongressens genomförande.

att § 82 får följande lydelse: "Motionsrätt har enskild medlem, partiförenings styrelse, medlemsmöte och årsmöte, distriktsstyrelse samt distriktsårskonferens. Motion från enskild medlem ska senast fyra månader före kongressens genomförande inlämnas via partiförening eller distriktsstyrelse som kan yttra sig över motionen."

att § 83 får följande lydelse: "Partiförening och distrikt som hanterat motioner i enlighet med § 82 ska se till att de är partistyrelsen tillhanda senast tre månader före kongressens genomförande."

att D 26, D 33, D 34, D 36, D 37, D 38, D 39, D 40, D 41, D 42, D 43, D 44, D 45, D 46, D 47 och D 48 avslås

Svar på D 27

Motionen föreslår att §§ 55 och 136b får tillägg som möjliggör begäran från en tredjedel av distriktets partiföreningar om extra års- respektive valkonferens, som alternativ till nuvarande ordning om partiföreningar med minst en tredjedel av distriktets medlemsantal.

Problemet som beskrivs i motionen kan visserligen vara reellt, men det kommer inte lösas av ytterligare en stadgereglering. I en situation där ett så omfattande missnöje uppstår i ett distrikt att alla partiföreningar utom en vill begära en extra års- eller valkonferens behöver distriktet helt andra insatser än en utökad möjlighet att begära nya beslut – som ändå kommer ha svårt att vinna den majoritet som är önskvärd för de föreningar som medlemsmässigt är i minoritet, eftersom den stora partiföreningen ändå har fler ombud. Skulle en sådan situation uppkomma är det bättre för distriktet och dess partiföreningar att få stöd av partisekreterare och partikansliets enhet för organisation för att exempelvis lösa eventuella konflikter och hitta nya organisatoriska lösningar för problemområden.

Partistyrelsen föreslår

att motion D 27 avslås

Svar på D 28

Motionen föreslår att tiden det är möjligt att inkomma med motioner inför en extra årskonferens justeras från tre veckor till två veckor innan mötet, för att bättre harmoniera med andra stadgereglerade tidsfrister inför möten.

Det kan tyckas rimligt att korta alla tidsfrister lika mycket för extra konferens jämfört med ordinarie, men det är inte nödvändigtvis ett självändamål att alla tider ska vara exakt lika delade. För större distrikt är besvarande av motioner ett förhållandevis stort arbete som redan kräver stora resurser under den korta period man har på sig att formulera och besluta om svaren. Att korta ned den tiden ytterligare tror partistyrelsen inte är hjälpsamt för distrikten.

Partistyrelsen föreslår

att motion D 28 avslås

Svar på D 30

Motionen föreslår att "eller i annan ordning som årskonferensen beslutar" i den föreslagna förändrade § 70, om tillsättning av valberedning på distriktsnivå, ska strykas.

Partistyrelsen är enig med motionen avseende att beredning av ny valberedning på distriktsnivån i huvudsak ska ske inom ramarna för distriktsstyrelsens arbete. Därför föreslår partistyrelsen den nya formuleringen av § 70. Valet av formulering i förslaget

grundas på en harmoniering med motsvarande stadga på den centrala nivån, § 106. Den ordning som explicit beskrivs i stadgarna ska ses som huvudalternativet.

De flesta distrikt bereder även idag val av ny valberedning i distriktsstyrelsen, men det finns också en etablerad praxis inom ett fåtal distrikt att använda sig av en valkommitté. Genom att helt stryka möjligheten till alternativ menar partistyrelsen att det skulle försvåra på ett onödigt sätt för dessa distrikt. Eftersom kongressen har motsvarande mandat att besluta om formerna för val av valberedning är det rimligt att denna möjlighet också ges på distriktsnivån.

Partistyrelsen föreslår

att motion D 30 avslås

Svar på D 32

Motionen föreslår att § 76 får en tilläggsmening som beskriver hur stort ett verkställande utskott i distriktsstyrelse får vara, "Antalet ledamöter i VU ska vara färre än halva antalet ordinarie ledamöter i distriktsstyrelsen."

Partistyrelsen delar den uppfattning som framkommer i motionen om att ett verkställande utskott inte ska utgöra en majoritet av en styrelse av flera skäl, främst demokratiska, men också praktiska. Att reglera detta i stadgarna är dock inte självklart det bästa alternativet, och utformningen av en sådan reglering skulle kunna se ut på en mängd olika sätt. Motionens förslag om mindre än hälften säkerställer bara att ett verkställande utskott inte hamnar i egen majoritetsställning, men tar inte hänsyn till andra faktorer, som exempelvis hur lätt det är att sammankalla ett större antal personer med kort varsel om nödvändigt.

Vänsterpartiets partidistrikt har mycket olika förutsättningar för sitt arbete. Det kan vara medlemsantalsmässigt litet men också geografiskt stort, det kan finnas stora resurser både personellt och ekonomiskt, och ibland väldigt knappa. Bland annat därför är det en väsentlig princip i Vänsterpartiets stadgar att inte reglera för mycket, så att verksamheten kan anpassas efter lokala förhållanden. Att välja en majoritet av en styrelse till ett verkställande utskott är förstås olämpligt oavsett ett distrikts förutsättningar, men kunskapen om detta förmedlas bäst genom organisatoriska utbildningar, som det finns ett bra utbud av inom ramarna för Vänsterskolan. Partistyrelsen uppmanar distrikt och partiföreningar att regelbundet utveckla sin organisation genom bland annat kurser och diskussioner.

Partistyrelsen föreslår

att motion D 32 avslås

Svar på D 49, D 51, D 52 och D 53

Motion D 49 föreslår att programkommissionen väljs vid varje ordinarie kongress enligt § 103 och §§123-125 i nuvarande stadgar från 2024. Motion D 51 föreslår att kongressen fortsättningsvis ska tillsätta programkommissionen vid behov. Motion D 52 föreslår att inte bara partistyrelsen ska kunna utse programkommission utan även kongressen. Motion D 53 föreslår att alla föreslagna förändringar av §§ 123 - 125 avslås.

Partistyrelsen föreslår en förändring gällande val av programkommission. Istället för att som idag välja en ny programkommission på varje kongress föreslås att programkommission tillsätts av partistyrelsen vid behov. Det finns flera goda skäl till förslaget till förändring.

När programkommission väljs på varje kongress har det många gånger varit ett tämligen meningslöst val då inga större förändringar av partiprogrammet är planerade fram till nästkommande kongress. Under vissa kongressperioder har det valts en programkommission som utfört ett mindre arbete. Under andra kongressperioder har programkommissionen ibland tagit på sig ett arbete att genomföra programförändringar även om sådana inte har efterfrågats av vare sig kongress eller partistyrelse.

Om ingen större revidering av partiprogrammet är planerad att genomföras finns det helt enkelt ingen anledning att ha en stående programkommission.

En annan anomali som en stående programkommission för med sig är att partistyrelsen, den av kongressen valda högsta politiska organet mellan kongresserna, inte diskuterar och lägger förslag i övergripande ideologiska frågor. Det ger upphov till många missförstånd, både inom och utanför partiet i samband med att nya programförslag läggs fram, då det framställs som att "Vänsterpartiet föreslår..." när det är programkommissionen som helt utan partistyrelsens inblandning som lägger förslagen.

Med den föreslagna förändringen att partistyrelsen vid behov tillsätter en programkommission. Tillsättningen kommer att likna det sätt som partistyrelsen normalt använder när politikspecifika programgrupper tillsätts eller till exempel framtidskommissionen, att en nomineringsanmodan skickas ut till föreningar och distrikt samt att det blir en blandning av ledamöter som sitter i partistyrelsen och sådan som inte gör det.

Inget i de föreslagna stadgeförändringarna kommer att hindra en partikongress att ta beslut om att det ska inledas ett arbete kring revidering av partiprogrammet under en kommande kongressperiod. Men att som D 52 föreslår att antingen kongressen eller partistyrelsen kan tillsätta en programkommission skapar en otydlighet.

Partistyrelsen föreslår

att motion D 49, D 51, D 52 och D 53 avslås

Svar på D 50

Motionen föreslår att § 103 ska ha följande lydelse: Till partistyrelsen väljs, utöver ordförande, 20 ordinarie ledamöter och 9 suppleanter, till valberedningen 11 ledamöter samt till revisorer tre ordinarie revisorer och tre revisorssuppleanter.

Motionen vill i praktiken minska partistyrelsens storlek med två ordinarie ledamöter och en suppleant. Frågan om partistyrelsens storlek, med förslag på en mindre partistyreelse, har varit uppe på flera kongresser och alltid röstats ned. Det var också en del i den stadgeutredning som genomförts under den gångna kongressperioden, men inget konkret förslag om förändring av partistyrelsens storlek föreligger i partistyrelsens förslag till stadgeändringar.

Partistyrelsens storlek så som den är idag, kan anses rimlig och ändamålsenlig.

Partistyrelsen föreslår

att motion D 50 avslås

Svar på D 56

Motionen föreslår att en ny paragraf tillförs stadgarna om att partistyrelsen ska informera partiets medlemmar på ett öppet och transparent sätt om viktiga policy- och inriktningsbeslut som partistyrelsen beslutar.

Partistyrelsen har egentligen ingen annan åsikt än den som uttrycks i motionen. Självklart vill partistyrelsen att de beslut som antas sprids till Vänsterpartiets medlemmar och sympatisörer på bästa möjliga sätt. Det finns många olika kanaler för detta, till exempel skrivs det efter varje partistyresemöte en rapport från mötet vilket inkluderas i den information som regelbundet går ut till partiföreningarnas och distriktens styrelser samt medlemmar som har parlamentariska uppdrag på olika nivåer. Kan det finnas behov av förbättring av internkommunikationen? Säkert, och det är ett ständigt pågående arbete.

Partistyrelsen håller dock inte med motionen om att det finns ett behov av nya skrivningar i stadgarna om detta och förstår inte heller syftet med den text som föreslås.

Partistyrelsen föreslår

att motion D 56 avslås

Svar på D 57, D 58, D 59, D 60 och D 61

Motionerna D 58, D 59, D 60 och D 57 föreslår att brytpunkten för partiskatt kvarstår vid dagens 45 procent av inkomstbasbeloppet.

Motion D 61 vill att brytpunkten höjs till 55 procent av inkomstbasbeloppet.

Partistyrelsen har föreslagit att brytpunkten ska vara 50 procent av inkomstbasbeloppet. Det är en rimlig avvägning mellan de olika intressen som det är frågan om när det gäller detta.

Partiskatten finns, som refereras i D 59, främst av två goda skäl: dels att partiets företrädare inte ska leva på villkor som kraftigt skiljer sig från väljarnas, dels för att stärka partiets ekonomi med fokus på kommande val. Principen har aldrig varit vare sig att ta ut så mycket partiskatt som alls är möjligt, eller att alla våra företrädare alltid ska få ersättning för allt arbete som man lägger ned. Att vara förtroendevald i Vänsterpartiet kommer med både rättigheter och skyldigheter. Vad det gäller är att försöka hitta en rimlig balans mellan vettiga arbetsvillkor, partiets ekonomi och väljarnas förtroende.

Motion D 60 har i brödtexten hängt upp mycket av sin argumentation på en jämförelse mellan den nettoinkomst som blir kvar efter inbetald partiskatt och medianinkomsten i Sverige. Huruvida en sådan jämförelse är relevant eller inte kan diskuteras, men uppgifterna som i så fall ska användas bör då vara korrekta och de siffror som anges i motionen kan inte hittas hos SCB. Partiskatten har heller aldrig varit kopplad till medellön eller medianlön. Grundtanken har alltid varit att arvoderade ska ha en rimlig inkomst – högre än genomsnittet, men inte oskäligt hög.

Partistyrelsens förslag är en uppräknig av det reella ekonomiska värdet på brytpunkten vid tiden då partiskatten infördes efter beslut på partikongressen 2012 och den argumentation som då anfördes i den motion som bifölls. Det är alltså inte en höjning utan en kompensation för att värdet har halkat efter de allmänna reallöneökningarna. I D 58 har motionen misstagit sig om orsakerna till eftersläpningen även om beskrivningen av ordningen på besluten är korrekt. Brytpunkten hade ursprungligen sin grund i prisbasbeloppet (som följer inflationen) vilket sedan ändrades till inkomstbasbeloppet (som följer löneutvecklingen). Att värdet halkat efter har alltså inte orsakats av regeringens inflationspolitik utan av de höjda reallönerna perioden dessförinnan.

Det exakta värdet på hur stor eftersläpningen varit beror på flera faktorer, men 5/8 av prisbasbeloppet 2012 motsvaras av ca 50-52 procent av inkomstbasbeloppet i dag. Att som D 61 föreslår höja brytpunkten till 55 procent vore därför en överkompensation vilket partistyrelsen motsätter sig.

Det känns också viktigt att påpeka hur nära varandra förslagen faktiskt ligger. Det finns i dag inga avgörande skillnader i partiet mellan olika sätt att se på partiskatten. Det är väldigt positivt och partistyrelsens ambition är även på denna kongress att få stöd av en bred majoritet av ombuden.

Partistyrelsen föreslår

att motion D 58, D 59, D 57, D 60 och D 61 avslås

Svar på D 62

Motionen vill att det skrivs in i stadgarna att samma regler för partiskatt ska gälla för statsråd och statssekreterare som för övriga förtroendevalda samt förtydliga att partiskatten ska tillfalla partiet centralt.

Vi är eniga med motionen om att statsråd och statssekreterare ska betala partiskatt, men de uppdragen skiljer sig väldigt mycket från de uppdrag vi besätter idag. Ansvar och arbetsbörda är t ex mycket större för en minister än för en riksdagsledamot. Det vore därför rimligt att också lägga nivån på partiskatten lite annorlunda.

Teoretiskt skulle detta i framtiden även kunna gälla andra uppdrag som vi i nuläget inte besätter. Alla tänkbara uppdrag kan inte stadgeregleras. Det bör därför finnas en viss frihet för partistyrelsen att bevilja undantag och justera nivåerna i de riktlinjer som ska tas fram.

Partistyrelsen föreslår

att motion D 62 avslås

Svar till motion D 63

Motionen föreslår en ny reglering av partiskatten för fritidspolitiker som utgår ifrån andra villkor än partistyrelsens förslag.

Partistyrelsen har i sitt förslag utgått ifrån att villkoren för fritidspolitiker skiljer sig åt mellan olika delar av landet. Därför har vi lämnat frihet för de lokala styrelserna att lägga nivån på partiskatten olika, men förtydligat att individuella beslut om partiskatten ska fattas av respektive styrelse.

Vi tycker att det är en bra ordning. Det som fungerar i Göteborg fungerar inte nödvändigtvis i Kalmar. Däremot är det viktigt att partiskatten uppfattas som rättvis av de som innehar förtroendeuppdrag i samma församlingar och att den summa som blir kvar av arvudet är densamma för olika individer som har samma uppdrag och arvodesnivå. Om man, som motionen föreslår, utgår ifrån brutto- istället för nettoinkomsten, kommer dels olika nivåer på kommunsattesatsen påverka hur mycket arvode som till exempel två olika personer på samma uppdrag i en region får ut netto. Dels kommer den enskilda individens lön som hen får för sitt "vanliga" arbete utanför politiken att avgöra hur stor procentandel av nettoarvodet som får behållas. Det kan påverka vilka som vill och har möjlighet att ta på sig förtroendeuppdrag. Partiskatten fyller många olika funktioner, men att kompensera för olika lönenivåer som partiets medlemmar har i förvärvsarbete som är helt orelaterat till politiska förtroendeuppdrag är inte partiskattens syfte.

Vi har förståelse för att det innebär visst besvär att fatta individuella beslut om tjänstgöringsgrad, men vi tror att det är bättre än ett helt enhetligt system som kanske inte fungerar överallt. Vad gäller principerna för tjänstgöringsgrad kommer detta att förtydligas i partistyrelsens riktlinjer så att det blir enklare för lokala styrelser att fatta beslut.

Partistyrelsen föreslår

att motion D 63 avslås

Svar till D 64

Motionen föreslår en annan formulering av reglerna för partiskatt för lokala uppdrag.

Partistyrelsen delar motionens uppfattning att det ska finnas möjlighet att för lokala styrelser fatta beslut om hur partiskatten utformas. Vi menar vidare att detta kan tillfredsställas genom det förslag som ligger på kongressens bord.

På några punkter menar vi att motionen går för långt och ger alltför stort utrymme för lokala tolkningar. Det är viktigt att partiskatten uppfattas som rättvis och att villkoren mellan förtroendevalda i olika delar av landet inte skiljer sig åt väldigt mycket.

Partistyrelsen menar därför att utgångspunkten för lokala beslut tydligt måste finnas i stadgan och i partistyrelsens riktlinjer. Heltidspolitiker ska generellt betala partiskatt på samma villkor oavsett var i landet man arbetar. När det gäller fritidspolitiker kan nivån ligga olika, men styrelsen ska alltid fatta individuella beslut om förväntad tjänstgöringsgrad. Det vore olämpligt att fatta sådana beslut på medlemmöten, som föreslås i motionen.

Vi kan också se att det finns fördelar med någon form av central reglering för de lokala styrelser som fattar besluten att luta sig emot.

Partistyrelsen föreslår

att motion D 64 avslås

Svar på D 65

Motionen föreslår ett förtydligande om undantag från partiskatten.

Undantag från partiskatten förekommer redan idag och partistyrelsen har en fungerande arbetsordning för detta. Det är bl a detta som avses i §127b moment 5: "Partistyrelsen, eller verkställande utskottet på partistyrelsens uppdrag, fastställer riktlinjer för hur partiskatten skall tillämpas med hänsyn till särskilda omständigheter." Enligt nu gällande rutiner beslutas undantag av partisekreteraren och rapporteras enbart kortfattat till VU/PS. Det vore inte önskvärt att i stadgan reglera exakt vilka skäl för undantag som kan göras.

Partistyrelsen tror inte heller att detta är motionens avsikt och föreslår därför att den anses besvarad.

Partistyrelsen föreslår

att motion D 65 anses besvarad

Svar på D 66

Motion D 66 föreslår att beslut om förändringar i partiskatten träder i kraft först kommande mandatperiod.

Partistyrelsen delar uppfattningen att förutsägbarhet är viktigt och att det tillhör god ton att meddela beslut som kan påverka förtroendevaldas ekonomi i god tid.

Det övertrumfar dock inte kongressens fria rätt att fatta beslut och det bör endast i undantagsfall, där stadgan så anger, eller i särskilt beslut som fattas direkt anslutning, finnas fördröjningar. Kongressens beslut börjar gälla direkt när de fattas och det är en väl fungerande interndemokratisk ordning.

Det betyder självfallet att kongressen även måste ta ansvar för att fatta goda och väl avvägda beslut, men partistyrelsen känner ingen oro för att så inte skulle vara fallet.

Partistyrelsen föreslår

att motion D 66 avslås

Svar på D 67

Motionen föreslår att § 130 ska ha följande lydelse: Regionfullmäktigegrupp utarbetar i samråd med distriktsstyrelsen arbetsordning för sin verksamhet. Denna fastställs av distriktsstyrelsen. § 132 ska ha följande lydelse: Kommunfullmäktigegrupp utarbetar i samråd med partiförenings styrelse arbetsordning för sin verksamhet. Denna fastställs av partiförenings styrelse eller medlemsmöte.

Även om det finns en viss skillnad i exakt ordalydelse mellan § 128 som gäller arbetsordning för riksdagsgrupp och § 130 (regionfullmäktigegrupp) och § 132 (kommunfullmäktigegrupp) är det ändå samma maktförhållande, det vill säga partiets styrelse på respektive nivå fastställer arbetsordningen för den parlamentariska gruppen.

Skillnaden i hur det framställs kan huvudsakligen ses som en rent praktisk och resursmässig realitet gällande vem som har tidsmässiga och personella resurser att göra arbetet med att ta fram en arbetsordning. Där partistyrelsen har jämförelsevis mycket större sådana resurser till sitt förfogande att "i samråd" arbeta fram arbetsordningen med riksdagsgruppen jämfört med vad en partiföreningsstyrelse har gentemot sin kommungrupp.

Att en arbetsordning ska arbetas fram är ett krav på alla parlamentariska nivåer och något en distriktsstyrelse eller en partiföreningsstyrelse kan kräva av sin fullmäktigegrupp. Styrelsen har sedan beslutanderätten och har stadgarna på sin sida ifall det är några delar av föreslagen arbetsordning som inte håller måttet och bör förändras.

Partistyrelsen föreslår

att motion D 67 avslås

Svar på D 68 och D 69

Motion D 69 föreslår att endast partimedlemmar ska kunna besätta politiska uppdrag, medan motion D 68 vill ändra § 143 så att partistyrelsen måste godkänna icke-partimedlemmar på kandidatlistor.

Partistyrelsen håller med D 69 om att politiska uppdrag för Vänsterpartiets räkning ska besättas av partimedlemmar och det var tanken bakom att § 143 föreslås strykas. Partistyrelsen ser dock att det möjligen kan finnas ett olyckligt tolkningsutrymme om det inte särskilt nämns att icke-partimedlemmar ej kan sättas upp på kandidatlistor och därför föreslås att en helt ny § 143 införs med ett sådant innehåll.

Partistyrelsen anser inte att den öppning för icke-partimedlemmar på listorna som D 68 föreslår är något som behövs.

Partistyrelsen föreslår

att § 143 får följande lydelse: "För att inneha politiska uppdrag och kandidera i val krävs medlemskap i Vänsterpartiet"

att motion D 69 därmed anses besvarad

att motion D 68 avslås

Svar på D 70

Motionen föreslår att §144 i stadgarna stryks då den otydligt formulerade paragrafen kan tolkas som att personvalskampanjande är otillåtet.

Sverige är ett av de länder i världen där partival är starkast och klart mycket mer avgörande än enskilda politiker. Detta är inget negativt, tvärtom är det sunt att politiska program och väljarnas värderingar avgör vid valurnan snarare än vem som har snajdigast politiker. Personvalskampanjer riskerar att göra partiets budskap otydligt, för på vilket sätt ska en enskild vänsterpartist få uppmärksamhet annat än att på ett tydligt sätt avvika från partiets huvudbudskap? Inte nödvändigtvis genom att tycka tvärtemot huvudbudskapet, men att lyfta perifera frågor som inte är prioriterade i valkommunikationen. Med åtta riksdagspartier är det redan svårt nog för Vänsterpartiet att hamra in våra viktigaste frågor, att ytterligare späda ut det utrymmet genom en massa spretande personvalskampanjer gör inte saken bättre.

Med det sagt är det förstås mycket viktigt att försöka få partiets kandidater så kända som möjligt och att det är viktigt att vi har en mångfald av kandidater. Det arbetet görs bäst gemensamt, inte genom att enskilda individer försöker profilera sig med egna kampanjer.

Partistyrelsen föreslår

att motion D 70 avslås

Svar på D 71

Motionen föreslår att partistyrelsen inför nästa partikongress tar fram ett förslag på en konsekvenstrappa som skrivs in i stadgarna under uteslutningskapitlet.

Uteslutningar, liksom suspenderingar, är i Vänsterpartiet mycket ovanliga och ska så vara. När en uteslutning trots allt sker är det efter noggranna överväganden av partistyrelsen, ett omfattande utredningsarbete och med möjlighet för såväl partiförening, distrikt och berörd medlem att yttra sig. Uteslutningsärenden kan ha lite olika karaktär, ibland kan det vara en så pass allvarlig händelse som inträffar att ett beslut måste tas mycket snabbt, men oftast är uteslutning inte på något sätt det första steget i kontakten med den berörda medlemmen utan det har ofta varit en kontinuerlig dialog som skett under lång tid innan ett uteslutningsärende öppnas. Det har ofta funnits många möjligheter för medlemmen att förstå att ett fortsatt beteende på samma sätt kan innebära en uteslutning.

Motionen föreslår att det tas fram en konsekvenstrappa. Olika ärenden ser dock olika ut och kan inte sättas in i en trappa som gäller alla olika typer av beteenden. I vissa fall kan det finnas partimedlemmar som akut far illa av en annan medlems beteende och då duger det inte att dra ut på processen genom någon form av exakta trappsteg som ska gås igenom innan suspendering eller uteslutning sker.

Gällande det som i motionens brödtext nämns om "strukturerat regelverk som samtliga förtroendevalda får ta del av i samband med att man tillträder sin post" så är de kandidatkontrakt som inför det kommande valet formaliserats på ett tydligare sätt än tidigare något som delvis fyller den funktionen.

Partistyrelsen föreslår

att motion D 71 avslås

Svar på D 72, D 73 och D 74

Motion D 72 föreslår att ordet "och" i §147b mellan "program" och "ståndpunkter" ersätts med "eller".

Motion D 73 föreslår att "och kan inte kandidera till förtroendeuppdrag" sist i förslaget till §147b stryks.

Motion D 74 föreslår att § 147b formuleras " Medlem av en parlamentarisk grupp som varaktigt eller i principiellt viktiga frågor agerar i strid med partiets program och ståndpunkter, eller på annat sätt allvarligt skadar partiets parlamentariska verksamhet, kan uteslutas ur gruppen. Beslut om uteslutning fattas efter att berörd medlem och parlamentarisk grupp getts tillfälle att yttra sig, och efter att beslutande organ fört dialog med partisekreteraren. Partiföreningsstyrelsen beslutar i ärenden som gäller kommunal nivå. Distriktsstyrelsen beslutar i ärenden som gäller regional nivå. Partistyrelsen beslutar i ärenden som gäller övriga parlamentariska nivåer. Partiföreningsstyrelsebeslut om uteslutning kan överklagas till distriktsstyrelsen, och distriktsstyrelsebeslut om uteslutning

kan överklagas till partistyrelsen. Utesluten gruppmedlem anses inte längre företräda Vänsterpartiet och kan inte kandidera till förtroendeuppdrag."

Partistyrelsen anser att D 72 förslag på språklig förändring är lite väl nördig och ser inte att "och" kan missförstås som att det är tillåtet att gå helt mot ett visst förslag i ett parlament även om exakt det förslaget inte också står nedskrivet i ett program. "Och" är i det här fallet språkligt bättre än "eller".

Gällande motion D 73 finns det många negativa konsekvenser om man tillåter en medlem som uteslutits ur en parlamentarisk grupp att kandidera till andra typer av uppdrag. Till att börja med är det inte ett lättvindigt beslut att utesluta någon ur en parlamentarisk grupp, det är med andra ord troligt att många olika samverkande faktorer som skadat partiets parlamentariska verksamhet skett under en längre period. Att till exempel välja en medlem som nyligen är utesluten ur en kommungrupp till partiföreningens styrelse i samma kommun kan riskera att lamslå föreningens arbete både utom- och inomparlamentariskt och sänder en mycket förvirrad signal till väljare och sympatisörer.

Motion D 74 anser partiföreningsstyrelsen istället för distriktsstyrelsen ska besluta om uteslutning ur parlamentarisk grupp på kommunnivå och distriktsstyrelsen på regionnivå. I de fall där uteslutning ur en parlamentarisk grupp kan uppstå finns ofta en dynamik med en konflikt i partiföreningen eller distriktet som är svår att hantera på samma nivå. Den skada som en enskild parlamentariker kan åsamka Vänsterpartiet är inte nödvändigtvis begränsad till den enskilda kommunen eller regionen. Tvärtom är den typ av mycket principiella frågor som kan utlösa ett ärende kring uteslutning ur en kommungrupp sådana som ofta får mediala och på andra sätt negativa konsekvenser för partiet som helhet.

Att en partiföreningsstyrelse själva skulle kunna ta beslut om att utesluta en medlem från den kommunala gruppen innebär också stora risker utifrån hur helt orelaterade personkonflikter kan komma att färga den typen av beslut. Självklart kan en partiföreningsstyrelse göra distriktsstyrelsen uppmärksamma på fall där en uteslutning ur den kommunala gruppen skulle kunna övervägas. Men den principiella makten har partiföreningens medlemmar vid beslut om kandidatlistan till kommunfullmäktige inför valet och det som i övrigt anges i stadgarna om partiföreningar och parlamentariska grupper.

Partistyrelsen föreslår

att motion D 72, D 73 och D 74 avslås

Svar på D 75

Motionen föreslår att §153 ändras till: "Partiförening kan endast upplösas av två på varandra följande medlemsmöten. Det andra av dessa möten skall kallas till enligt samma ordning som gäller för partiförenings årsmöte. Kallelsen ska utsändas efter det att det första beslutet är taget och innehålla information om förslaget till upplösande av partiföreningen. I de fall ett första beslut tagits men inget nytt möte hållits på 4 månader

efter det första beslutet kan distriktsstyrelsen, efter diskussion med föreningens medlemmar, besluta om upplösning av föreningen."

Partistyrelsen kan känna viss sympati för motionens förslag, men kan konstatera att en partiförening i modern tid aldrig har upplösts av sig själv. I de fall det skulle vara aktuellt har föreningen i praktiken redan upphört med sin verksamhet och har aldrig förmått att hålla ens ett första formellt möte om nedläggning utan det faller ändå på distriktsstyrelsen att hantera det hela när en förening slutar att ha regelbunden verksamhet.

Motionen sätter dock ljuset på § 153 som möjligen skulle kunna tas bort helt och hållet med hänvisning till § 26. En partiförening som skulle kunna tänka sig att använda § 153 bör redan vara föremål för olika typer av åtgärder från distriktsstyrelsens sida och det finns ingen direkt anledning för föreningen att lägga ned sig själv utan att distriktsstyrelsen redan är inblandad i det hela. Det är dock rimligt att en ordentlig konsekvensanalys görs innan § 153 stryks ur stadgarna och det får bli något den tillträdande partistyrelsen får fundera på om de vill ta initiativ till under kommande kongressperiod.

Partistyrelsen föreslår

att motion D 75 avslås

Svar på D 76

Motionen föreslår att i partiets stadgar införa ett nytt avsnitt med rubriken "Facklig rikskonferens", bestående av ett antal nya paragrafer, och att dessa redaktionellt placeras in på lämplig plats i avsnittet om partiets nationella organisation.

Partistyrelsen håller med om att det är mycket viktigt att stärka arbetet med att organisera fackligt aktiva i Vänsterpartiet. Partistyrelsen håller dock inte med om att det bästa sättet att åstadkomma det är med en facklig rikskonferens med valda ombud. Den typen av stadgereglerad och fast särorganisering av ett för partiet mycket viktigt politiskt område är något som Vänsterpartiet medvetet sökt komma ifrån genom att sådant som förut hade särskilda utskott och konferenser med oklara beslutsmandat numera är bred nätverksorganisering. Partistyrelsen tror att det är bättre att satsa på återkommande breda arrangemang där så många fackligt aktiva som möjligt kan delta istället för en särskild fackligt-politisk konferens som har högst 111 ombud.

Att stadgereglera fler fasta återkommande arrangemang är inte att använda partiets begränsade organisatoriska och ekonomiska resurser på bästa sätt.

Partistyrelsen föreslår

att motion D 76 avslås

Svar på D 77

Motionen föreslår att i Vänsterpartiets stadgar införa en grundläggande princip som slår fast att partiets politik och verksamhet ska bedrivas inom planetens ekologiska gränser och verka för en samhällsutveckling som är förenlig med vetenskapligt baserade klimatmål samt skydd av biologisk mångfald.

Brödtexten hänvisar till att stadgarna anger partiets socialistiska och feministiska grund, något som inte stämmer. Det är ett medvetet val att hålla den typen av politiska grundprinciper inskrivna som portalparagrafer borta ur stadgarna då sådana passar bättre i partiprogrammet. Det minskar också risken för att stadgarna skulle stå i politisk motsättning till det som står i partiprogrammet.

Partistyrelsen föreslår

att motion D 77 avslås

Svar på D 78

Motionen föreslår att det inrättas en miljökommission.

Partistyrelsen delar uppfattning om att klimat- och miljöfrågorna är avgörande för mänsklighetens framtid och att dessa frågor utgör en central del av Vänsterpartiets politik. Partiet har sedan länge ett starkt engagemang i miljö- och klimatpolitiken, vilket kommer till uttryck i såväl partiprogrammet, valplattformen och långtidsbudget, som i det löpande politiska arbetet på alla nivåer. Nuvarande organisationsstruktur ger med andra ord redan goda förutsättningar för att utveckla och fördjupa miljöpolitiken.

Partistyrelsen bedömer att inrättandet av en permanent miljökommission riskerar att fragmentera det politiska utvecklingsarbetet och skapa otydlighet i ansvarsfördelningen.

Partistyrelsen föreslår

att motion D 78 avslås

Svar på D 79

Motion D 79 föreslår att ordet "skall" genomgående i stadgarna ska bytas ut till ordet "ska".

Eftersom Vänsterpartiet är ett modernt parti anser partistyrelsen att det är rimligt att använda ett modernt språkbruk. Vi skola därför ersätta "skall" med "ska" i stadgarna.

Partistyrelsen föreslår

att motion D 79 bifalls

Svar på D 80

Motionen föreslår att kongressen ger partistyrelsen i uppdrag att ta fram ett stadgeförslag ihop med de stora partidistrikten och partiföreningarna till nästa kongress på hur vi skulle kunna implementera en fjärde nivå i partiet som liknar hur Socialdemokraterna organiserar sig i arbetarekommuner.

I den stora stadgeutredning som föregick det förslag till stadgerevidering som föreligger denna kongress fanns just den konkreta frågan om en ny mellannivå av typen "arbetarekommun" med. Partistyrelsen kom i utredningen fram till att det förvisso finns vissa organisatoriska utmaningar i och med den stora medlemstillväxt som partiet haft de senaste 20 åren som bland annat inneburit att det finns ett antal partiföreningar som är så pass stora att det kan vara svårt att aktivera alla medlemmar på det sätt och de metoder som man traditionellt förknippar med en partiförening. Utöver sådana föreningar finns t ex Stockholms kommun som redan är uppdelad i flera partiföreningar. Det totala antalet föreningar eller kommuner som skulle vara betjänta av ytterligare en organisatorisk nivå är dock förhållandevis litet. Att skapa en särskild organisatorisk mellannivå som enbart används i några få av distrikten gör partiets organisationsstruktur otydlig.

Exemplen Stockholm (många föreningar i en kommun med ett särskilt representantskap för medlemsdemokrati gällande kommunpolitiken) och Malmö (en stor förening i en kommun) visar att det inom ramen för vår nuvarande organisering går att hitta olika lösningar som fungerar. Det finns förstås organisatoriska utmaningar i båda dessa exempel, men partistyrelsen ser ändå att förbättringar och utveckling av verksamheten kan ske utan tillägg av ytterligare en formell stadgereglad partinivå.

Partistyrelsen föreslår

att motion D 80 avslås

Svar på D 81

Motion D 81 föreslår att stadgarna tillsammans med en bilaga, ska utgöra komplett vägledning i stadgefrågor.

Partistyrelsen är sympatiskt inställd till det som uttrycks i motionens brödtext, men anser att ganska mycket av det som föreslås trots allt redan finns, om än inte i form av en samlad bilaga till stadgarna. På partiets hemsida finns en hel sektion som kallas "resursbanken" där det finns handledningar för t ex styrelser och valberedningar. Det finns riktlinjer, organisatoriska tips och mycket annat. Att sätta ihop allt detta till en samlad bilaga är inte praktiskt möjligt och heller inte önskvärt.

Stadgarna i sig själva ska ju dock ge den huvudsakliga vägledningen, de flesta paragraferna kräver inte några avancerade tolkningar utan meningen är att stadgarna ska kunna läsas och förstås utan "bredvidläsning". Vanan att läsa stadgar kan förstås skilja sig från person till person och organisatorisk erfarenhet i Vänsterpartiet och andra organisationer. Den vanan fås vanligen genom år av medlemskap, men kan förstås hjälpas på traven av olika

typer av organisatoriska utbildningar. Den typen av utbildningar är något som partistyrelsen uppmuntrar på såväl distrikts- som partiföreningsnivå.

Partistyrelsen föreslår

att motion D 81 avslås

Svar på D 82

Motionen föreslår att kongressen uppdrar åt partistyrelsen att utvärdera stadgarna ur ett klassmässigt, feministiskt och antirasistiskt perspektiv

Under den gångna kongressperioden har en större stadgeutredning genomförts som utmynnat i ett antal förslag till stadgeändring. I någon mån kan det sägas att partistyrelsen genomfört den utredningen utifrån Vänsterpartiets grundläggande värderingar så som de uttrycks i partiprogrammet.

Inom ramen för stadgeutredningen genomfördes en enkätundersökning där partiets samtliga partiföreningar och distrikt hade möjlighet att delta.

Partistyrelsen föreslår

att motion D 82 avslås